126/ Vell.

verdum m.

verdulaire m. i f. Dona que ven verdures al mercat.

verdura f. Hortalissa, esp. la que es menja cuita. Un plat de verdura. | El verd de les plantes, esp. en una pintura, tapís

camí ramader

vereda f. Camí estret | fig. Prendre mala vereda, anar per mal camí | Ordre, avís, que es dona per fer saber una cosa a un nombre de terminat de llocs propers, esp. de l'autoritat eclesiàstica d'una rectoria a l'altra en un arxiprestat

vereder m. El qui porta una vereda